

Rozdział 8. Streszczenie

Całkowita wymiana stawu biodrowego to standardowa metoda leczenia z wyboru zaawansowanej choroby zwyrodnieniowej stawu biodrowego. Rehabilitację przeprowadzaną przed zabiegiem operacyjnym (zwaną także prehabilitacją i prerehabilitacją) stosuje się w celu poprawy wyników leczenia chirurgicznego. Wyniki dotychczasowych badań nie potwierdziły jednakże bezsprzecznie skuteczności rehabilitacji przedoperacyjnej na wynik operacji. Celem pracy jest ocena działania rehabilitacji przedoperacyjnej prowadzonej w warunkach ambulatoryjnych oraz domowych w odniesieniu do grupy nie poddawanej tym formom oddziaływania. Rehabilitacja prowadzona w warunkach domowych po udzielonym instruktażu i na podstawie konspektu – forma najtańsza i najłatwiejsza do zastosowania została porównana z fizjoterapią prowadzoną z wykorzystaniem umiejętności fizjoterapeuty oraz bazy sprzętowej właściwej dla polskiej rehabilitacji ambulatoryjnej. 61 pacjentów zakwalifikowanych do pierwotnej alloplastyki stawu biodrowego losowo przydzielono do grupy z trzytygodniową rehabilitacją ambulatoryjną przed zabiegiem, grupy z trzytygodniowym programem ćwiczeń wykonywanych w domu oraz grupy bez interwencji przed zabiegiem operacyjnym. Pacjenci wszystkich 3 grup zostali poddani ocenie przy włączeniu do badania, przy przyjęciu na oddział rehabilitacji dziennej oraz po 3 tygodniach rehabilitacji w tym oddziale za pomocą stosowanych do tego celu skal punktowych (skali HOOS, skali VAS, Skali Laitinena, skali Postel Merle D'Aubigne) w aspekcie funkcjonalnym jak i odczuwanego bólu. Zastosowane narzędzia zostały wybrane przede wszystkim pod kątem oceny zadowolenia pacjenta z przeprowadzonego leczenia operacyjnego. Badanie ukończyło 50 osób. Wyniki badania nie ujawniły istotnych statystycznie różnic między efektami zastosowanej rehabilitacji przedoperacyjnej a brakiem interwencji. Pacjenci rehabilitowani w warunkach domowych częściej rezygnowali z autoterapii niż pacjenci korzystający z rehabilitacji ambulatoryjnej i pacjenci z grupy bez prehabilitacji. Współczesna biologia molekularna pozwala spojrzeć na chorobę zwyrodnieniową oraz wpływ rehabilitacji na organizm człowieka z nowej perspektywy. Współpraca biologów molekularnych z klinicystami umożliwi pełne wykorzystanie badań laboratoryjnych i wyników uzyskanych *in vitro*, *in vivo* i *in silico* do oceny i zrozumienia stanu klinicznego pacjentów.